Podnikový časopis
EKOSVIP

2. ročník

8/2013

31.8.2013

OBSAH č. 8/2013

Úvodník	1
Výstup k Téryho chate Téryho chata – Fakty	2
Téryho chata – Reportáž	3-9
Téryho chata – Mojimi očami	9-10
Niekoľko „naj“ výstupu k Téryho chate	10
História Téryho chaty	11
Novinky	11-12
Záverom	13

ÚVODNÍK

Na konci leta sa dá skonštatovať už len to, že bolo.

Čas dovoleniek a prázdnin opäť raz odvial jesenný vietor do nenávratna.

Veru, zjesenieva sa. Vo vzduchu už počuť trepot lastovičích krídiel. Spoza rohu už znie školský zvonček.

A rok 2013 sa potichu prehupol do svojej záverečnej tretiny. Už v ňom neostáva veľa času na nápravu škôd. Už neostáva veľa času na páchanie dobra.

Hlavnou témou augustového čísla nášho časopisu je tradičná firemná augustová túra vo Vysokých Tatrách.

Aj náš život je tak trochu ako túra: Odhodlanie a očakávanie na začiatku. V ťažkých chvíľach aj únava a rezignácia. Radosť z pohybu sa strieda s trápením pri stúpaní. A na konci prichádza spokojnosť a zaslúžený oddych.

Prajem príjemné čítanie.

šéfredaktorka

VÝSTUP K TÉRYHO CHATE
„Turistickým chodníčkom až k oblakom“

termín: **29.8.2013**
miesto: **Vysoké Tatry**
trvanie: **7:00 – 16:00 hod.**

TÉRYHO CHATA FAKTY

Propozície trasy

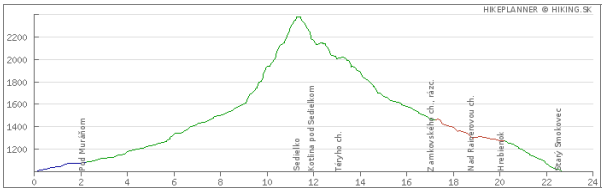

Štart: **Tatranská Javorina** (1005)	vzdialenosť	stúpanie	klesanie	čas úseku
Pod Muráňom (1080)	2,2 km	75 m	0 m	0:35 hod.
Sedlo Sedielko (2376)	9,2 km	1331 m	35 m	4:00 hod.
Kotlina pod Sedielkom (2130)	0,7 km	0 m	246 m	0:35 hod.
Téryho chata (2015)	1,2 km	55 m	170 m	0:30 hod.
Zamkovského chata (1460)	3,9 km	15 m	570 m	1:15 hod.
Hrebienok (1275)	3 km	45 m	230 m	0:50 hod.
Starý Smokovec (995)	2,5 km	0 m	280 m	0:40 hod.
SPOLU	**22,7 km**	**1521 m**	**1531 m**	**8:25 hod.**

Účastníci

Počet účastníkov: 29
Celú trasu úspešne absolvovalo: 18

meno	výstup
Anton Bujňák	Sedielko – Téryho chata
Anna Bujňáková	Sedielko – Téryho chata
Marcela Bujňáková	Sedielko – Téryho chata
Dominika Bujňáková	Sedielko – Téryho chata
Miroslav Repka	Sedielko – Téryho chata
Miroslav Lukáč	Sedielko – Téryho chata
Miroslav Lukáč ml.	Sedielko – Téryho chata
Martin Lukáč	Sedielko – Téryho chata
Peter Berdis	Téryho chata
Elena Berdisová	Téryho chata
Maroš Berdis	Téryho chata
Tomáš Berdis	Téryho chata
Peter Bujňák	Téryho chata
Klára Bujňáková	Téryho chata
Eliška Bujňáková	Téryho chata
Roman Seliga	Zamkovského chata
Silvia Seligová	Zamkovského chata
Natálka Seligová	Zamkovského chata
Matúško Seliga	Zamkovského chata
Michal Baran	Sedielko – Téryho chata
Jana Ontková	Sedielko – Téryho chata
Peter Petrík	Sedielko – Téryho chata
Gabriela Petríková	Sedielko – Téryho chata
Peter Ižarik (HTSH)	Sedielko – Téryho chata
Milka Ižariková	Sedielko – Téryho chata
Ján Lipták (HTSH)	Sedielko – Téryho chata
Ľubica Brillová (Hotel Mladosť)	Sedielko – Téryho chata
Tomáš Brilla	Sedielko – Téryho chata
Lukáš Brilla	Sedielko – Téryho chata

TÉRYHO CHATA REPORTÁŽ

Týždeň pred túrou

Týždeň pred túrou sme napäto sledovali predpovede počasia. Každý deň sa situácia menila.

Keď v utorok a v stredu predpoveď hlásila 16 stupňov, polooblačno, ale bez zrážok, bolo jasné, že na túru sa ide.

Starý Smokovec, 5:55 hod.

Ráno bolo zamračené. Zraz na parkovisku v Starom Smokovci stihli všetci. Keď Peter Petrík načal domácu, bolo jasné, že bude veselo.

Autobus St. Smokovec – Tatranská Javorina, 6:00-6:56 hod.

Takmer hodinová cesta v slušne naplnenom autobuse, rýchlo ubiehala. Raňajkovalo sa, rozprávalo i driemalo. Ani sme sa nenazdali a boli sme na začiatku našej cesty, v Tatranskej Javorine.

Tatranská Javorina – Pod Muráňom, 7:00-7:30 hod.

V Tatranskej Javorine nevystupoval z nášho autobusu nikto ďalší. Istota, ktorú v tejto časti Tatier máte: málo turistov.

Zmätočné orientačné tabule ukazujúce rozdielne predpokladané časy trvania našej túry nás nezmiatli. Doba internetová, ktorú žijeme, dáva turistom výhodu informácií.

Po niekoľkých desiatkach minút kráčania sa mračná na oblohe na chvíľu trhali. Nepršalo, a to bolo v tej chvíli najdôležitejšie.

Na rázcestí Pod Muráňom sme si dali prvý fototermín: úvodná fotka (takmer) kompletnej zostavy. A potom sme sa už zelenou značkou vydali k cieľu našej cesty.

Pod Muráňom – Sedlo Sedielko, 7:30-11:30 hod.

Dlhý úvodný úsek, keď sa kráčalo po rovine, resp. v miernom stúpaní trval asi 2 hodiny. Táto časť Tatier ponúka krásne scenérie: zurčiaci potok, lúčne kvety, zelené stromy, vysokánske tatranské štíty. Takúto panenskú krásu prírody na opačnej strane Tatier vďaka lykožrútovi, ochranárom a staviteľom dnes už nenájdete.

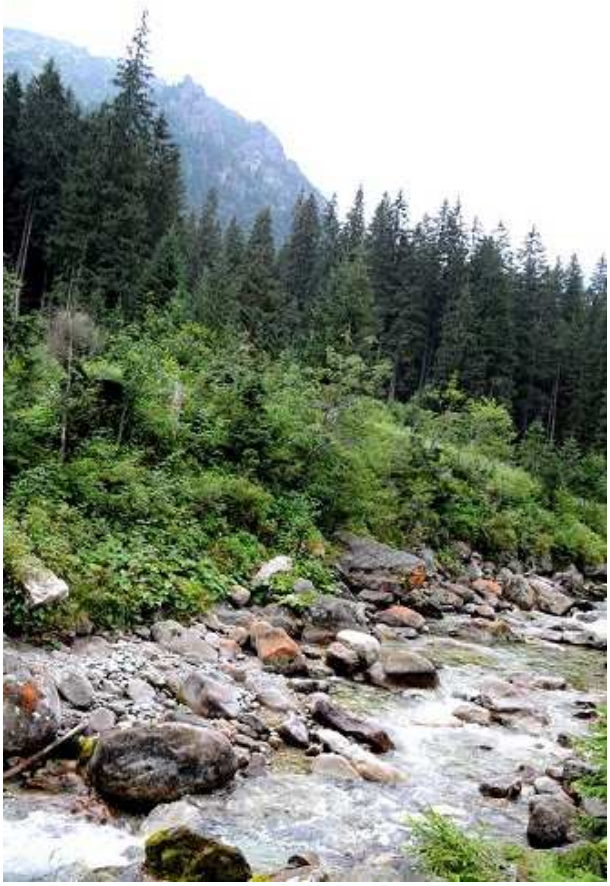

Nasledovalo vytrvalé asi dvojhodinové stúpanie. Ako by ste kráčali po schodoch v paneláku, a nevidíte ani neviete, kde tie schody končia. Stále hore, schod za schodom.

Alebo si predstavte nekonečnú cestu do neba. Musíte si prejsť peklom i predpeklím, aby ste vôbec mali nárok zaklopať.

V etape stúpania k sedlu zosadla na Tatry hmla, ktorá sa dala krájať. Viditeľnosť pár metrov držala našu výpravu pokope. V skalách sme sa snažili nestratiť z dohľadu zelenú značku.

Niektorí zvládali výstup lepšie, iní pomalšie, ale najdôležitejšie je, že sme všetci dorazili k najvyššiemu bodu trasy.

Sedlo Sedielko, 2376 m n.m.

Žiadne krásne výhľady zo sedla sa, žiaľ, nekonali. Kam sa pozrieš, vidíš hmlu.

Širokej turistickej verejnosti predkladáme návrh pani Petríkovej: premenovať Sedlo Sedielko na Sedlo Sedlisko:)

Poznámka: Znížená kvalita fotografií je spôsobená hmlou a zlými svetelnými podmienkami v Sedle Sedielko :)

Sedlo Sedielko – Kotlina pod Sedielkom, 11:30-12:00 hod.

Začiatok zostupu to bol krátky úsek istený reťazami. A krátky bol aj pocit adrenalínového napätia, aké vo veľkom zažívajú horolezci. Liezť po skalách – to buď miluješ, alebo sa toho bojíš.

Drevom spevnený svah, serpentínové schody so zábradlím, pohľad na Modré pleso. A boli sme opäť bližšie k Térynke.

Kotlina pod Sedielkom – Téryho chata, 12:00-12:30 hod.

Poslednú polhodinu k Téryho chate nás sprevádzali dažďové kvapky. (Horšie na tom v tej chvíli boli turisti, ktorí si to mierili k Priečnemu sedlu. Oni mali najťažšiu časť trasy pred sebou, kým nás už čakal len oddych na Térynke a potom pohodové schádzanie na Hrebienok.)

Téryho chata, 2015 m n.m.

Časť našej výpravy si zvolila kratšiu trasu: klasicky z Hrebienka na Téryho chatu. My sme prichádzali, oni sa už oddýchnutí chystali na zostup.

Vzhľadom na počasie, ktoré rozhodne nebolo ideálne a nebolo ani nejako zvlášť vhodné na vysokohorskú turistiku, bolo na Téryho chate mimoriadne plno.

Zohriali sme sa výborným čajom a chutnou polievkou. A že demänovka najlepšie chutí na vysokohorskej chate po náročnej túre o tom vôbec nepochybujte. Radšej to nabudúce s nami sami vyskúšajte.

Spoločná fotka pred chatou je krásna, lebo na tvárach všetkých nás sa odráža hrdosť, radosť, spokojnosť.

(zľava hore: Ľ. Brillová, T. Brilla, L. Brilla, M. Ižariková, P. Ižarik, A. Bujňák, P. Petrík, A. Bujňáková, M. Lukáč, M. Repka, Mi. Lukáč ml., Ma. Lukáč, J. Ontková, M. Baran,
zľava dole: G. Petríková, D. Bujňáková, J. Lipták)

Téryho chata – Zamkovského chata, 13:30-14:50 hod.

Dva krásne momenty, ktoré stoja za zmienku: množstvo kamzíkov na dohľad voľným okom a vysokohorský nosič s plne naloženou krošňou. Zostup k Zamkovského chate bol bezproblémový a pohodový.

Zamkovského chata, 1475 m n.m.

Na Zamkovského chate nás už čakali ďalší naši turisti. Krátky oddych pri čaji, pozvanie na guláš, rozdanie certifikátov. A mohli sme kráčať ďalej.

Zamkovského chata – Starý Smokovec, 15:15-16:10 hod.

Roztrúsení v skupinkách sme došli na Hrebienok. Zopár vytrvalcov zišlo až do Starého Smokovca peši, ostatní sa zviezli na pozemnej lanovke. Naša túra bola na konci.

Po túre: Stará Lesná – guláš

Keď sme si pochutnávali na guláši v Starej Lesnej, ukázalo sa aj slniečko a zavŕšilo takto krásne tento deň.

Tričká a certifikáty

Bolo nás menej ako vlani. Ale ani tak sme sa nestratili :). Rovnaké tričká boli na túre naším poznávacím znamením. A budú hmotnou spomienkou na druhý ročník firemných augustových tatranských výstupov.

Certifikát o výstupe je zasa ocenením všetkého vynaloženého úsilia a dokladom o absolvovaní zvolenej trasy.

Lebo hoci svoj život nežijeme pre spomienky, je krásne môcť si zaspomínať na prežité pekné chvíle.

EKOSVIPÁCKE ŠPORTOVÉ LETO 2013
VÝSTUP K TÉRYHO CHATE
udeľuje
CERTIFIKÁT
o úspešnom výstupe k Téryho chate 2015 m n.m.
(prechod cez Sedlo Sedielko 2376 m n.m.)
Téryho chata, 29.8.2013

EKOSVIPÁCKE ŠPORTOVÉ LETO 2013
VÝSTUP K TÉRYHO CHATE
udeľuje
CERTIFIKÁT
o úspešnom výstupe k Zamkovského chate
(1475 m n.m.)
Zamkovského chata, 29.8.2013

Bodka

Všetko, na čo by sa bolo dalo sťažovať, zotreli endorfíny. Pocit hrdosti na seba samého je silný liek na únavu. A radosť, že „spoluturisti“, niektorí prvýkrát v Tatrách, sa nevzdali, že sme všetci úspešne došli do cieľa našej cesty, táto radosť inšpiruje a motivuje k ďalším firemným tatranským túram.

Uznania

Milí turisti, pre vaše nasadenie, odhodlanie a vytrvalosť si každý jeden zaslúži uznanie.

Mimoriadne uznanie č. 1: prísť prvýkrát do Tatier a zvládnuť s prehľadom takúto náročnú trasu cez sedlo Sedielko len s cca. 30 minútovým oneskorením oproti ostatným, to je prejav bojovnosti. Oceňujeme.

Mimoriadne uznanie č. 2: vyniesť na Téryho chatu na pleciach viac ako 15 kg (dieťa v nosičke), to sa už rovná výkonu trénovaného vysokohorského nosiča. Klobúk dole.

TÉRYHO CHATA MOJIMI OČAMI I.
(text: Ľubica Brillová)

Bolo by správne začať to plánovať ešte raz, aj keď pár metrov pod vrcholom som si vravela, že to asi nemá koniec. Malo a bol to prekrásny výhľad, aj napriek hmle.

Už som zabudla na bolesť kolien pri zostupe, tak kľudne kedykoľvek sa pridám znova. A vážne: bol to pekný zážitok i pôžitok, pre oči a dušu.

TÉRYHO CHATA MOJIMI OČAMI II.
(text: Dominika Bujňáková)

Aj keď som nebola fyzicky úplne fit, a váhala som, či si túrou ešte neuškodím, som veľmi rada, že som sa napokon rozhodla ísť.

Aj keď bol terén náročný, a pri pohľade zo Sedla Sedielka mi nebolo všetko úplne jedno :), bola to krásna túra.

Počnúc super partiou, krásnou prírodou, až mimoriadne čerstvým vzduchom :), síce obmedzeným, ale aj tak čarovným výhľadom, až po skvelý guláš :). Napriek nie ideálnemu počasiu som si dokonale prečistila myseľ :).

A samozrejme, už teraz potvrdzujem svoju účasť na nasledujúcej akcii tohto typu :).

TÉRYHO CHATA MOJIMI OČAMI III.
(text: Peter Ižarik)

Bolo super. Trochu rýchle tempo – nestíhali sme obdivovať krásnu prírodu. Už sa tešíme aj nabudúce, určite sa zúčastníme. Prekvapil, potešil a veľmi chutil guláš. Ďakujeme!

TÉRYHO CHATA MOJIMI OČAMI IV.
(text: Peter Petrík)

Bolo to veľmi náročné, možno že to bolo počasím, ale v Tatrách si človek nevyberá. Určite by sme ešte do tatier chceli ísť. Škoda, že bola hmla – skoro nič sme nevideli, až na druhej strane. Keď vyberiete peknú túru a budeme môcť, radi pôjdeme aj na druhý rok.

TÉRYHO CHATA MOJIMI OČAMI V.
(text: Peter Berdis)

Ktorý úsek cesty, alebo moment pri výstupe či zostupe bol pre teba najťažší?
Najťažší úsek bol – nájsť si voľné miesto pri stole na Téryho chate :)

Aký bol najkrajší zážitok z túry?
Prvýkrát v živote sme videli naživo voľne pasúce sa kamzíky :)

Celkové hodnotenie výstupu k Téryho chate 2013.
Výstup hodnotíme veľmi pozitívne. Bola to skvelá túra – my sme si zvolili menej náročnejšiu trasu :)

Iné postrehy.
Prekvapila nás líška na turistickom chodníku. Ako aj vytrvalosť horských nosičov, aj Petrova vytrvalosť, ktorý niesol živý náklad (poznámka redaktora – Petra Bujňáka, ktorý statočne niesol svoju dcérku Elišku) ako aj vytrvalosť našich žien :)

TÉRYHO CHATA MOJIMI OČAMI VI.

(text: Ján Lipták)

Ja osobne som bol nadmieru spokojný, aj s počasím, aj terénom… prostredie bolo krásne, až na to, že nám hmla neumožnila ten top pôžitok z výhľadu na panorámu... no aj napriek tomu som bol super naladený a partia bola tak isto výborná... Relax ako sa patrí :-) Bolo to famózne :-D.

TÉRYHO CHATA MOJIMI OČAMI VII.

(text: Marcela Bujňáková)

Základný pocit v horách, ktorý ma stále prepadne, je pocit slobody. Tu mám pocit „... že môžem všetko, čo dokážem ...“. (cit. z piesne Mariána Geišberg: Klamali)

Vziať na plecia batoh a kráčať k horizontu dňa. Tu preskočiť potok. Tam vyliezť na skalu a dotknúť sa neba. Prekročiť hranicu. S každým nádychom prekonať seba samého. Vyčistiť si hlavu od hlúpostí.

Hoci naša výprava neprekonala vlaňajšie počty, boli sme súrodejšia a vyrovnanejšia skupina. Rýchlejší čakali na pomalších. Vtipnejší rozosmievali všetkých.

Bola to pekná túra. Keďže sme kvôli zlému počasiu toho videli málo, určite ju chcem absolvovať ešte raz, za lepších poveternostných podmienok.

TÉRYHO CHATA NIEKOĽKO „NAJ“ VÝSTUPU

„Térynka“ (2015 m n.m.) je **najvyššie** položená celoročne otvorená chata vo Vysokých Tatrách.

Sedlo Sedielko (2376 m n.m.) je **najvyššie** položené sedlo v Tatrách, cez ktoré vedie turistický chodník.

Modré pleso (2192 m n.m.), ktoré sme videli pri zostupe zo Sedla Sedielko k Téryho chate, je **najvyššie** položeným jazerom v Strednej Európe.

Naša „výprava“ bola určite **najpočetnejšia** a vďaka rovnakým tričkám aj **najviditeľnejšia**.

HISTÓRIA TÉRYHO CHATY

Malá studená dolina bola navštevovaná už v začiatkoch 18. storočia. Pastieri, lovci, hľadači pokladov, ale i prírodovedci a turisti využívali najmä Ohnisko, veľký balvan v strede doliny, ako miesto odpočinku.

Prvý turistický chodník do doliny vybudovali v roku 1875.

Téryho chatu dal postaviť v roku 1899 Uhorský karpatský spolok na základe osobnej iniciatívy Edmunda Téryho.

Edmund Téry bol banskoštiavnický lekár, ale aj priekopník horolezectva, ktorý sa významnou mierou zaslúžil o rozvoj tatranskej turistiky.

Projektantom chaty bol významný spišsko-sobotský architekt a staviteľ Gedeon Majunke.

Viac ako 50 ton materiálu na výstavbu chaty bolo treba vyniesť na chrbtoch nosičov. Pri prácach sa striedalo 125 robotníkov.

Téryho chata bola slávnostne otvorená 21.8.1899.

Do roku 1933 to bola najvyššie položená chata v Uhorsku. Od roku 1936 je Téryho chata ako prvá vo Vysokých Tatrách otvorená celoročne.

V rokoch 1983-84 prešla chata rozsiahlou rekonštrukciou, ale napriek tomu si dodnes zachovala svoj typický vzhľad podľa Majunkeho koncepcie.

Zdroj: www.teryhochata.sk

NOVINKY
august 2013

- **Školenie robotníkov a výrobných TH pracovníkov**

Z dôvodu začatia prác na stavbe D1 Fričovce – Svinia v pozícii subdodávateľa, absolvovali všetci naši výrobní zamestnanci dňa 12.8.2013 povinné preškolenie týkajúce sa bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

- **Darovanie krvi v priestoroch firmy**

Opäť ako vlani organizujeme celofiremné darovanie krvi v priestoroch zasadačky v administratívnej budove v Sabinove.

Prosím záujemcov, aby nahlásili svoj záujem do 10.9., nakoľko potrebný počet darcov pre mobilný výjazd je 30.

termín: **23.9.2013** (pondelok)
čas: **8:00 – 11:00 hod.**
miesto: **priestory firmy v Sabinove**
doklady: **občiansky preukaz, kartičku poistenca, darcovia aj preukaz darcu**

Inštrukcie pre darcov si budete môcť prečítať na výveskách v priestoroch firmy.

- **Prípravná túra v Tatrách**

Trasu zo Ždiaru Monkovou dolinou na Široké sedlo a ďalej cez Kopské sedlo na Zelené pleso, až po autobusovú zastávku Kežmarská Biela voda sme absolvovali 16.8.2013.

Strmé úvodné stúpanie (prevýšenie cca. 900 m) a sladké čučoriedky v tráve. Na turistickom chodníku viac kamzíkov ako turistov :).

Krásne náročná tatranská túra.

- **Tragické udalosti pri výstavbe tunela Šibenik**

Poverčivý by povedal, že stavbárom na Slovensku asi prebehla cez diaľnicu čierna mačka.

Ďalšia vážna tragická nehoda pri výstavbe diaľnice sa stala v pondelok 12.8.2013 v skorých ranných hodinách.

Po nešťastí vlani pri výstavbe betónového diaľničného mosta pri Kurimanoch, sa vyškerila zubatá tentoraz v rozostavanom tuneli Šibenik v úseku diaľnice D1 Jánovce – Jablonov.

Najprv nezvládnutý riadený výbuch, následne pri riešení vzniknutej situácie nečakaný výbuch, pri ktorom zahynul 1 človek priamo na mieste, ďalší piati sa zranili, z toho dvaja ťažko.

Vyjadrujeme úprimnú sústrasť pozostalým, ľútosť nad týmito smutnými udalosťami a skoré uzdravenie zraneným.

ZÁVEROM

Nešťastie nechodí po horách, ale po ľuďoch. A po horách chodia ľudia. Aj takto by sa dal charakterizovať august 2013.

Zlé veci v živote aj v práci sa stávajú. Lebo sa jednoducho stať majú. Rovnako ako tie dobré.

Áno, fatalizmus je svojím spôsobom alibistický postoj k životu.

Ale pomáha prežiť všetky tie veľké tragédie v malých dejinách človeka.

Lebo každý z nás má na svojej ceste nejakú prekážku. Preskočíš ju alebo podlezieš. Vytkneš si pri tom členok alebo oškrieš koleno. Osud rád rozdáva rany. Ale vždy treba kráčať ďalej. Ďalej bojovať. Padať i víťaziť.

Vedieť v krízových chvíľach nabrať silu z dna svojej vytrvalosti. Premôcť únavu a kráčať. Naučiť sa vychutnávať si každý jeden nádych.

Nakoniec, aj tomu učia hory.

EKO SVIP, s.r.o., 2013

Ing. Marcela Bujňáková
šéfredaktor

Pripomienky, námety a reakcie môžete posielať na e-mail: marketing@ekosvip.sk.
www.facebook.com (Eko Svip Sro)